Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

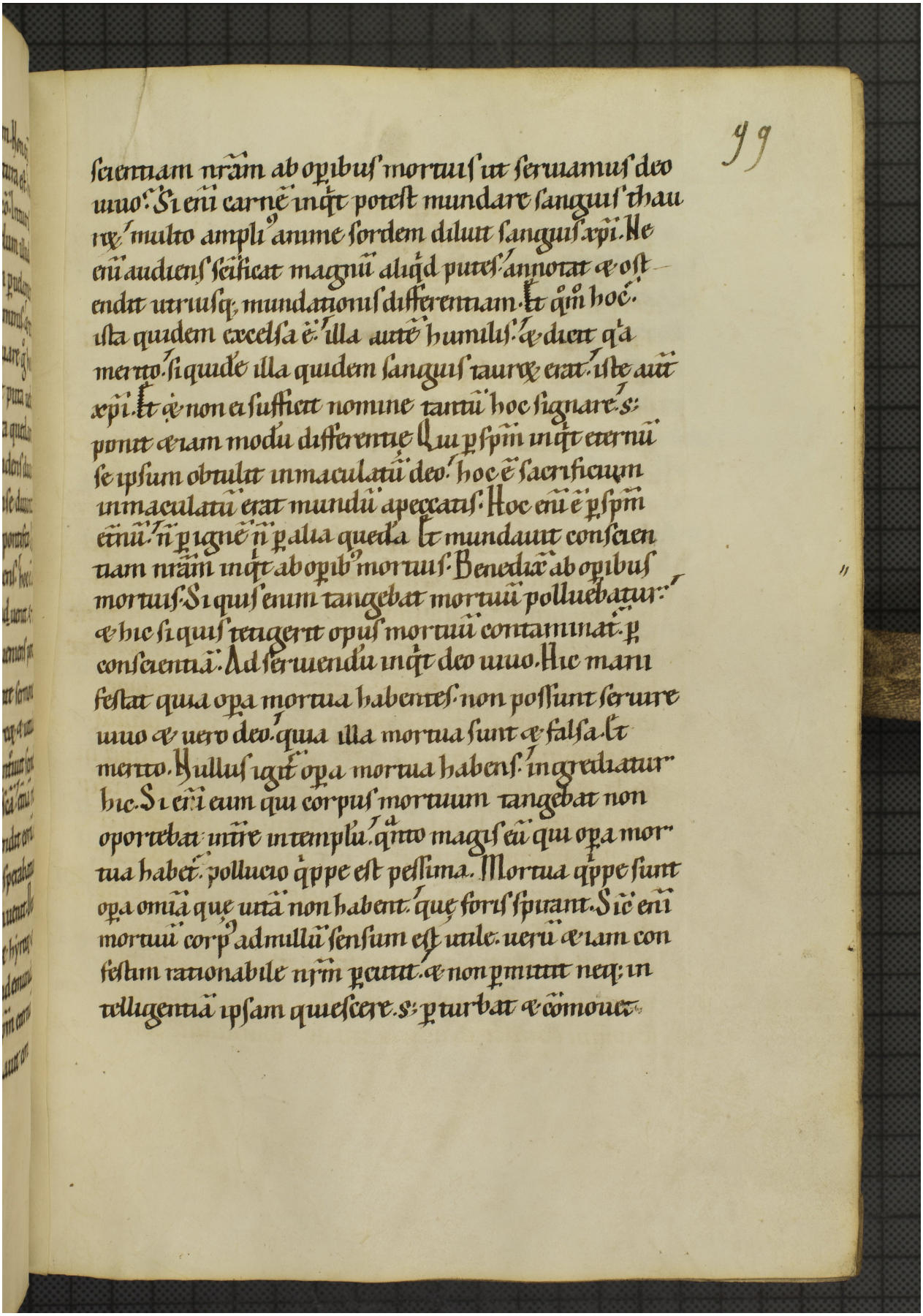

99

scientiam nrām ab opibus mortuis ut seruamus deo
uuo. Si enī carnē inq̃t potest mundare sanguis thau
rī multo amplius anime sordem diluit sanguis xpi. Ne
enī audiens seiiciat magnū aliq̃d putes annotat et ost
endit utriusq; mundationis differentiam. Et q̃m hoc
ista quidem excelsa ē illa autē humilis. et dicit q̃a
merito. si quidē illa quidem sanguis taurī erat. iste autē
xpi. Et ē non ei sufficit nomine tantū hoc signare. s:
ponit et iam modū differentie Qui p spm inq̃t eternū
se ipsum obtulit immaculatū deo. hoc ē sacrificium
immaculatū erat mundū a peccatis. Hoc enī ē p spm
ēnū. ñ p igne ñ p alia quedā Et mundauit conscien
tiam nrām inq̃t ab opib mortuis. Benedix ab opibus
mortuis. Si quis enim tangebat mortuū polluebatur.
et hic si quis tetigerit opus mortuū contaminat. p
conscientiā. Ad seruendū inq̃t deo uuo. Hic mani
festat quia opa mortua habentes non possunt seruire
uuo et uero deo. quia illa mortua sunt et falsa. Et
merito. Nullus igitē opa mortua habens ingrediatur
hic. Si enī eum qui corpus mortuum tangebat non
oportebat intrare in templū. quanto magis eū qui opa mor
tua habet. polluciō q̃ppe est pessima. Mortua q̃ppe sunt
opa omnia que uita non habent. que foris spirant. Sic enī
mortuū corp ad nullū sensum est utile. uerū et iam con
festum rationabile nrm pertinet. et non permittit neq; in
telligentiā ipsam quiescere. s: perturbat et cōmouet.